

יר בקה, להיות קשורה ו' עם ה' בשש ספירות. מיד לוחשים לעצמת החכמה: בדוק שם בבוד מלכותו לעולם ועד.

אחד ובבוד גימטריא מ"ה מחכמה. שmorphיד אותו, קושרים אותו עמה בתקפין, קדש לי, חכמה. והיה כי יביאך - בינה. שמע ישראל - תפארת שכלה שש ספירות בשש טבות. והיה אם שמע - מלכות, יר בקה. תפלה בתר, כי על ראשו, אין קדוש כיוהה, שנדלפון קשור כל

התפלות וועשה מהן בתר. באותו זמן ארייך לסדר מנורה (שלוח) לסעודה של המלך, ומשכן ומנורה וארון ומזבח, וכל מיני שימוש של בית המלך. ולא אחר שלחן אנו הולכים שאינו עבורה הקדוש ברוך הוא, שאין אנו הולכים אלא אחר שלחן שהוא מעשה גוייו של הקדוש ברוך הוא, שהוא השאה השכינה, משכן שלו, שלחן שלו, מנורה שלו, ארון שלו, מזבח שלו. היא כלולה מכל

כליהם שימוש מלך העליון. גם אלו שמתנקנים בין ולחת של הפלך העליון, שנאמר בהם את קרבני לחמי לאשי, שאין להזכיר לו אצלנו אלא אלו שנקראים אשיה. ומשום זה נאמר את קרבני לחמי לאשי. שעלייו נאמר (משל ט) לכו לחמו בלחמי. וכן ראה להם הפנים, שהם י"ב פנים, שנאמר (במדבר) יברך יהוה, יאר יהוה, ישא יהוה. שניים

עשר פנים של שלוש חיות.

מהו הלחם של אלו הפנים? זה לחם של אדם, שהוא י"ד ה"א וא"ו ה"א. ויש לו לחם בארכעה

פנים, שהם ארבע אותיות יה"ה. זה הלחם של שלוחן המלך, והוא סלת נקיה.

ובבשון שלו שאופה בו לחם היה השכינה, שם מחבש ונשלים. ומשום זה אין בוצעים אלא

קשריר או עם ה', בשית ספיראן. מיד מלחין לגבי חכמה, ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד.

א"ה"ד בבוד, גימטריא מ"ה מן חכמה. דנחתת ליה לגביה אמה, ומיד דנחתת, קשרין ליה עמא בקשורה דתפלין דרישא. ובגין דא בארכע פרשין דתפלין, קדש לי, חכמה. והיה כי יביאך, בינה. שמע ישראל, תפארת, כליל ו' ספירין, בשית מיבין. והיה אם שמע, מלכות, יר בקה. צלota בתר כי על רישיה, אין קדוש כיוהה, דסנдельפון קשור כל צלותין, ועביד לוון.

בתר.

בזהו ומנא צרייך לסדרא מנורא (ס"א פהורא) לסייעתא דמלכא, ומשבנה ומנרתא וארון ומבדחא, וכל מני שמושא דביתא דמלך. ולאו בתר פתורה איזלען דלא עוזרא איזלען דאייהו עוזרא דקורדשא בריך הוא, דלא איזלען אלא בתר פתורה דאייהו עוזרי ידו דקורדשא בריך הוא, דאייהו שכינתייה. משכן דיליה, פתורה דיליה, מנרתא דיליה, ארון דיליה, מבדחא דיליה, אייהי כליל מאל מאני שמושא למלך עלהה.

איןנו אינון דמקני חמרא ונחמה דמלך עלהה, דאתמר בהו את קרבני לחמי לאשי, דלית לקרבא ליה לגבהה אלא אלין דאתקראי אוashi יי. ובגין דא את קרבני לחמי לאשי. דעתליה אמר, (משל ט) לכו לחמו בלחמי. ואתקרי לחם הפנים, דאיןון י"ב אנפין, (במדבר י"ב) יברך יהוה, יאר יהוה, ישא יהוה, תריסר אנפין דתלתן חיזון.

מאי לחם דאלין פנים. דא נהמה דאדם, דאייהו י"ד ה"א וא"ו ה"א. ואית ליה נהמה בארכע אנפין, דאיןון ארבע אטונו יהוה. הא נהמה דפטורה דמלך, אייהו סלת נקיה.

בבשון דיליה, דאופה ביה נהמה, שכינתי. מפני אתבשל מהו הלחם של אלו הפנים? זה לחם של אדם, שהוא י"ד ה"א וא"ו ה"א. ויש לו לחם בארכעה פנים, שהם ארבע אותיות יה"ה. זה הלחם של שלוחן המלך. והוא סלת נקיה. כבשון שלו שאופה בו לחם היה השכינה, שם מחבש ונשלים. ומשום זה אין בוצעים אלא